

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Dumitru Visternicean

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii cu Capital Străin Organismul de Certificare în Producție, Servicii și Sisteme de Management al Calității „Trans-Standard” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 3 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoriei Cahul sediul Central din 2 iunie 2017, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 13 mai 2016, ÎCS „Trans-Standard” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Cahul-Gaz” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 8 noiembrie 2012, între ÎCS „Trans-Standard” SRL și SRL „Cahul-Gaz” a fost semnat contractul nr. 5 de prestare a serviciilor de certificare.

Menționează că conform pct. 1.1 din contract, ÎCS „Trans-Standard” SRL s-a obligat să efectueze o dată pe lună evaluarea periodică a calității gazelor naturale, la tarifele indicate în anexa nr. 1 și că prelevarea probelor pentru analiza gazelor naturale va avea loc la punctele de prelevare indicate în anexa nr. 2.

Relevă că întru executarea obligațiilor contractuale asumate, în luna ianuarie 2016 de către reprezentanții ÎCS „Trans-Standard” SRL, SRL „Cahul-Gaz” și reprezentantul Laboratorului de Încercări „Veritrans-Plus” SRL au fost prelevate probele de gaze naturale.

Indică că în baza rapoartelor de încercări nr. 342, 344 din 14 ianuarie 2016 și nr. 343 din 15 ianuarie 2016 întocmite de către Laboratorul de Încercări „Veritrans-

Plus” SRL, de către ÎCS „Trans-Standard” SRL la 18 ianuarie 2016 a fost emisă decizia privind corespunderea gazelor naturale livrate consumatorilor cerințelor DN GOST 5542-87, astfel, ÎCS „Trans-Standard” SRL și-a îndeplinit întocmai obligațiile asumate, în volumul și termenii prevăzuți de contractul de prestare a serviciilor de certificare nr. 5 din 8 noiembrie 2012.

Iar la 25 ianuarie 2016, în adresa SRL „Cahul-Gaz” au fost remise actul de primire-predare a lucrărilor executate în sumă de 9482 lei și factura fiscală nr. FU9265268 din 22 ianuarie 2016.

Notează că conform prevederilor art. 2 din contractul de prestare a serviciilor de certificare nr. 5 din 8 noiembrie 2012, SRL „Cahul-Gaz” s-a obligat să asigure achitarea serviciilor prestate preventiv și integral în baza conturilor de plată înaintate de ÎCS „Trans-Standard” SRL, dar nu mai târziu de 10 zile bancare de la momentul prezentării contului.

Subliniază că la 4 ianuarie 2016, către SRL „Cahul-Gaz” a fost înaintat spre plată contul nr. 1951 privind achitarea serviciilor în sumă de 9482 lei, însă SRL „Cahul-Gaz” nu și-a executat obligațiile de plată.

Remarcă că după executarea de către ÎCS „Trans-Standard” SRL a obligațiilor contractuale, au recepționat scrisoarea SRL „Cahul-Gaz” nr. 22 din 20 ianuarie 2016, prin care SRL „Cahul-Gaz” în conformitate cu prevederile pct. 5.2 din contract, a solicitat rezilierea contractului nr. 5 din 8 noiembrie 2012, începând cu 31 decembrie 2015, pe motiv că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică nu a acceptat includerea în tariful la gazele naturale a cheltuielilor de evaluare a conformității produselor supuse certificării.

Obiectează că solicitarea SRL „Cahul-Gaz” contravine pct. 5.2 din contract, care prevede că contractul poate fi reziliat la inițiativa SRL „Cahul-Gaz” cu condiția preavizării ÎCS „Trans-Standard” SRL în scris, cu 30 zile înainte de data rezilierii și astfel, de drept, contractul poate fi reziliat începând cu data de 20 februarie 2016, după expirarea termenului de 30 zile prevăzut în contract.

Iar conform pct. 5.1 din contract, o parte poate cere rezilierea contractului numai în caz de neexecutare esențială de către cealaltă parte a obligațiilor contractuale.

Mai relatează că prin scrisoarea nr. 110 din 24 februarie 2016, SRL „Cahul-Gaz” a returnat nesemnlat actul de primire-predare a lucrărilor executate și factura fiscală nr. FU9265268 din 22 ianuarie 2016 făcând referire la motivele invocate în scrisoarea nr. 22 din 20 ianuarie 2016, pe când pct. 5.2 din contract, stipulează că în cazul în care contractul încetează din orice motiv, SRL „Cahul-Gaz” va plăti serviciile efectiv prestate până la data rezilierii.

Explică că SRL „Cahul-Gaz” la momentul recepționării serviciilor, precum și ulterior, nu a prezentat ÎCS „Trans-Standard” SRL obiecții sau reclamații scrise privind serviciile prestate și la momentul actual datoria SRL „Cahul-Gaz” către ÎCS „Trans-Standard” SRL pentru marfa și serviciile livrate constituie 9482 lei.

Subliniază că refuzul unilateral și nejustificat al SRL „Cahul-Gaz” de a aplica ștampila pe factura fiscală nr. FU9265268 din 22 ianuarie 2016, nu constituie temei de exonerare de la plata mărfii furnizate de către ÎCS „Trans-Standard” SRL.

Sușține că la 20 aprilie 2016, ÎCS „Trans-Standard” SRL a expediat în adresa SRL „Cahul-Gaz” cererea prealabilă nr. 373 privind achitarea datoriei în termen de 5 zile din data recepției cererii prelabile, care deși a fost recepționată de către SRL „Cahul-Gaz” la data de 25 aprilie 2016, a fost ignorată de către ultima.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 8-11, 513, 572, 619, 668, 942, 970 Cod civil, art. 5-7, 12, 33, 33¹, 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, recunoașterea ca fiind executată de către ÎCS „Trans-Standard” SRL prestația contractuală privind prestarea serviciilor de certificare conform contractului nr. 5 din 8 noiembrie 2012 și facturii fiscale nr. FU9265268 din 22 ianuarie 2016, încasarea din contul SRL „Cahul-Gaz” în beneficiul ÎCS „Trans-Standard” SRL datoria în sumă de 9482 lei și a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea pricinii.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul sediul Central din 2 iunie 2017, acțiunea a fost admisă, a fost încasat de la SRL „Cahul-Gaz” în beneficiul ÎCS „Trans-Standard” SRL suma de 9482 lei în contul recuperării datoriei.

A fost încasat de la SRL „Cahul-Gaz” în beneficiul ÎCS „Trans-Standard” SRL cheltuielile legate de taxa de stat în mărime de 285 lei.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 3 octombrie 2017, a fost respins apelul declarat de către SRL „Cahul-Gaz” și menținută hotărârea Judecătoria Cahul sediul Central din 2 iunie 2017.

La 1 februarie 2018, prin intermediul Oficiului Poștal, SRL „Cahul-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 3 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca ilegale și neîntemeiate.

Obiectează că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt nemotivate în partea respingerii argumentelor SRL „Cahul-Gaz”.

Consideră că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele din dosar referitoare la faptul rezilierii contractului de prestare a serviciilor de certificare nr. 5 din 8 noiembrie 2012 prin notificarea nr. 22 din 20 ianuarie 2016.

Relevă că nu a fost luat în considerație faptul că actul de primire-predare a lucrărilor și factura fiscală FU9265268 din 22 ianuarie 2016 au fost emise ulterior rezilierii contractului de către SRL „Cahul-Gaz”.

Insistă că ÎCS „Trans-Standard” SRL nu a formulat pretenții privind repararea prejudiciului cauzat prin rezilierea contractului.

Notează că instanța de apel a apreciat arbitrar, contrar înțelegerilor din contractul de prestare a serviciilor de certificare nr. 5 din 8 noiembrie 2012 rapoartele de prelevare a probelor din 14 ianuarie 2016, aceasta deoarece în temeiul pct. 3.1.1 din contract, certificarea produsului urma să fie efectuată de ÎCS „Trans-Standard” SRL în baza unei cereri depusă de către SRL „Cahul-Gaz”, conform unui formular special.

Astfel, obiectează că ÎCS „Trans-Standard” SRL nu a respectat prevederile contractului și a evaluat conformitatea gazelor naturale în luna ianuarie 2016, fără cererea și știrea SRL „Cahul-Gaz”.

Consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că SRL „Cahul-Gaz” nu ar fi contestat calitatea serviciilor prestate de către ÎCS „Trans-Standard” SRL, or, în referința anexată la dosar în prima instanță, SRL „Cahul-Gaz” a insistat asupra faptului că certificarea în realitate nu a avut loc, fiind efectuată doar formal.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 noiembrie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 117), și care a fost recepționată de către recurentă la data de 6 decembrie 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 123).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Cahul din 3 octombrie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SRL „Cahul-Gaz” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către SRL „Cahul-Gaz”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „Cahul-Gaz” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cahul-Gaz” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Dumitru Visternicean